

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXXII. Postremus morbus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

peditis. Quin cùm ipsi innotuisset P. Paulum ante suum iter cupere ad alloquium admitti, & pedibus sacris osculum figere, suam ipsi rhedulam obrulit, ut minore cum incommodo veniret; uti & lecticam, quâ Albanum veheretur.

§. XXXXII.

Postremus morbus.

DUm ad profectiorem istam se P. Paulus accingit, aliam ipsi DEUS longinquiorem beatam in patriam imperavit. Septimo Idus Decemb. tantis mali vis accessibus repente aucta est, ut miser infirmus, vomitus, deliquia & præ ceteris quasdam pectoris convulsiones pati inciperet, quæ illum mala diem totum acerrimè excruciant; sic ut existimen postremam hanc fuisse afflictionem, quâ DEUS animam sibi tam caram voluerit perpurgare. Patres ejus Domus incolæ, cùm in momenta deficientem conspexissent, è re futurum crediderunt, si de imminente migratione ipsum commonerent. Quomodo autem monendus esset, jam ipse inde à principio morbi sui conceptis verbis in quodam Valetudinarij libello, ad ejus Præfectum admonendum expresserat: & erant hæc: Formula, quâ mortem instantem nuntiabis Patri N. N. Age Pater, bono esto animo; adest tandem hora, quâ porro DEUM non offendes. Ita Pater Paulus, qui ob finem tam nobilem desiderabat mortem, & in unâ Concionum per Venum Jejunium id egit unicè, ut doceret rationem, quâ fatalem hanc sententiam à benigno Numine excipere oporteat. Mox igitur ac nuntium hunc accepit, sublatis magnâ pietatis significatione in cælum oculis, nihil turbatus,

hilari vultu illa Christi Servatoris verba pronuntiavit: *Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum?* Ma-
ne sequentis diei, quæ Deiparæ sine Labe conceptæ sacra
erat, Eucharistica dape in ejusdem Virginis honorem refici
voluit, séque supremi Numinis voluntati totum in victi-
mam obtulit. Post meridiem subinde multum aucta est
dolorum acerbitas, & cum ipse viribus vehementer se desti-
tui animadverteret, decedenti in Viatico muniri petiit;
sed quia paucis ante horis cælesti eâ escâ pastus fuerat, non
est visum huic ejus voto deferre. Unde divina hac animi
refocillatione destitutus, conatus est defectum religiosissi-
mis animi sensis & affectibus supplere, quos etsi more suo
nullis foris indiciis prodere studeret, non ita tamen tenere
se potuit, quin linguæ ministerio erumperent; fuitque in-
ter cetera pia in cælum jacula, ore emissa, illud præcipuè:
*Benedicum Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore
meo: & ingeminavit sæpius: semper, semper, semper*, tanto
sensu, ut præsentibus omnibus teneras lacrymas exciret.
Nec minore animi contentione illud aliud effari auditus est:
*Abyssus abyssum invocat: abyssus miseria invocat abyssum mise-
ricordia.* Quæ verba à mellifluo Doctore didicerat; qui sic
priora illa Psalmi ad mores traduxit.

§. XXXXIII.

Pia Patris mors.

INterim P. Felix Barnabeus, P. Pauli Socius, festinus ex-
currit ad Summum Pontificem, ut quo loco Patris res
essent, nuntiaret. Admisit illum confestim Pontifex,
nec infra dignationem suam duxit, minutim de viri statu o-
mnia